

KLAGANDE OCH MOTPART

Svenska Handelsbanken AB Momsgrupp, 663000-0013

Ombud: Henrik Hultin
Svenska Handelsbanken AB
106 70 Stockholm

MOTPART OCH KLAGANDE

Skatteverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 4 oktober 2013
i mål nr 27184-12 och 27186-12, se bilaga A

SAKEN

Mervärdesskatt redovisningsperioderna december 2007
och december 2008
Ersättning för kostnader

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

1. Kammarrätten avslår Svenska Handelsbanken AB Momsgrupps överklagande och yrkande om ersättning för kostnader i kammarrätten.
2. Kammarrätten bifaller Skatteverkets överklagande och fastställer med upphävande av förvaltningsrättens dom Skatteverkets omprövningsbeslut den 28 oktober 2010.

YRKANDEN M.M.

Svenska Handelsbanken AB Momsgrupp yrkar i första hand att fördelningsrunden för avdrag för ingående mervärdesskatt fastställs i enlighet med momsgruppens begäran om omprövning. Momsgruppen yrkar i andra hand att fördelningsgrunden för redovisningsperioden december 2007 fastställs i enlighet med begäran om omprövning och att fördelningsgrunden för redovisningsperioden december 2008 fastställs i enlighet med förvaltningsrättens dom. Momsgruppen vidhåller yrkandet om ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och yrkar dessutom ersättning för kostnader i kammarrätten med 244 000 kr.

Skatteverket bestrider bifall till momsgruppens överklagande och till yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten. Skatteverket yrkar att omprövningsbeslutet den 28 oktober 2010 fastställs samt att avdrag för ingående mervärdesskatt därigenom inte medges med 5 197 385 kr för redovisningsperioden december 2007 och med 4 281 727 kr för redovisningsperioden december 2008.

Momsgruppen bestrider bifall till Skatteverkets överklagande.

Kammarrätten har den 11 september 2014 hållit muntlig förhandling i målen.

OMSTÄNDIGHETER OCH UTVECKLING AV TALAN

Momsgruppen anför till stöd för sin talan bl.a. följande. Gruppmedlemmen Handelsbanken Finans AB:s försäljning av avbetalningsobjekt utgör en egen verksamhetsgren som genererar mervärdesskattepliktig omsättning. Ingående mervärdesskatt hänförlig till denna verksamhet är fullt avdragsgill och ska ingå i beräkningen av omsättningsbaserad fördelningsgrund. Vid uppdelning av avdragsrätten för ingående mervärdesskatt på gemensamma

kostnader efter skälig grund vid blandad verksamhet är det inte en exakt avdragsrätt som ska fastställas. I stället är det den tillämpade fördelningsgrundens skälighet som ska göras sannolik. Högsta förvaltningsdomstolen har i RÅ 2010 ref. 8 avseende fördelning av inkomster i försäkringsrörelse uttalat att om flera metoder var för sig uppfyller kravet på att fördelningen ska ske på skäligt sätt bör den av den skattskyldige valda metoden ges företräde. Detta uttalande bör vara tillämpligt även vad avser skälig fördelning i mervärdesskattelhänseende.

EU-domstolen har i mål C-511/10 BLC tydliggjort förhållandet mellan de olika fördelningsmetoderna i mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG) och uttalat att undantagsbestämmelsen i artikel 173.2 endast ska tillämpas om den valda metoden garanterar att den avdragsgilla andelen kan fastställas mer exakt än med omsättningsmetoden. Den fördelningsgrund som momsgruppen har tillämpat är baserad på omsättningen i finansbolagets svenska verksamhet. Momsgruppen åberopar även domarna i mål C-98/07 Nordania Finans och C-306/94 Régie dauphinoise. Finansbolagets försäljning av avbetalningsobjekt utgör en normal, direkt, bestående och nödvändig konsekvens av den skattefria avbetalningsverksamheten. Vid beräkningen av bolagets avdragsgilla andel ska omsättningen därför inkluderas både i täljaren och i nämnaren.

Om försäljningen av avbetalningsobjekt exkluderas från beräkningen av avdragsgill andel ingående skatt ska den exkluderas både i täljaren och i nämnaren eftersom omsättningen är hänförlig till bitransaktioner till finansiella transaktioner.

Skatteverkets motivering till varför verkets metod leder till en mer skälig fördelningsgrund än den som momsgruppen har tillämpat är förknippad med alltför många motsägelser och osäkerheter för att kunna bryta den presumtion som Högsta förvaltningsdomstolen har uppställt i RÅ 2010 ref. 8. Skatteverket har inte genomfört någon egen utredning som styrker att

verkets metod leder till ett mer exakt resultat än momsgruppens omsättningsmetod.

Det finns inte grund för att genom efterbeskattning frånga bolagets fördelningsgrund för 2007 eftersom oriktiga uppgifter till ledning för beskattningen inte har lämnats. Det förhållandet att momsgruppen har tillämpat en annan fördelningsgrund än den som förvaltningsrätten har funnit skälig innebär inte att momsgruppen har lämnat en oriktig uppgift. Oriktiga yrkanden och oriktiga värderingar räknas inte som oriktig uppgift. Skatteverket har vid skatterevision avseende 2005 och 2006 godtagit den av momsgruppen använda modellen. Uppgifter om fördelningsgrunden ingick i det reviderade materialet. Momsgruppen har därmed berättigade förväntningar på att detta är en korrekt fördelningsgrund. Momsgruppen har använt den aktuella fördelningsgrunden sedan 1991.

Skatteverket anför till stöd för sin talan bl.a. följande. En omsättningsbaserad fördelningsgrund är inte lämplig i finansbolagets fall då den ger ett utfall som inte korrekt avspeglar hur resurserna faktiskt konsumeras i verksamheten. Försäljning av avbetalningsobjekt påverkar avdragsrätten på ett sätt som inte står i rimlig proportion till den del av resursanvändningen som rimligen kan vara förknippad med denna. Skatteverket har tillämpat en fördelningsgrund som innebär att intäkter hänförliga till skattepliktig leasingverksamhet ställts i relation till samtliga intäkter och den syftar till att beskriva resursförbrukningen i verksamheten. Skatteverkets beräkning syftar till att fastställa hur stor andel gemensamma resurser som förbrukas för att erhålla ränteintäkterna i avbetalningsverksamheten respektive andelen resurser som förbrukas i den skattepliktiga leasingverksamheten.

Inköp och försäljning av avbetalningsobjekt sker endast av sakrättsliga skäl, i syfte att möjliggöra en avbetalningsverksamhet som genererar vinst i form av skattefria ränteintäkter. Gemensamma inköp utgör inte kostnadskomponenter vid försäljning av avbetalningsobjekt utan kostnadskomponenter i

avbetalningsverksamhetens ränteintäkter. I det första steget i Skatteverkets beräkning delas de gemensamma förvärven upp på de olika verksamhetsgrenarna, dvs. leasing och avbetalningsköp. I steg två beräknas därefter respektive verksamhetsgrens andel av de gemensamma mervärdesskattebärande kostnaderna. Det är först i steg två som det kan bli fråga om att inte beakta den del av verksamheten som avser försäljning av avbetalningsobjekt i beräkningen. Att redan i det första skedet exkludera försäljning av avbetalningsobjekt ger den felaktiga uppfattningen att omsättningen över huvud taget inte förbrukar några gemensamma resurser. De resurser som förbrukas syftar dock i sin helhet till att få en intäkt som är undantagen från mervärdesskatt. Eftersom det är användningen av resurserna som ska styra avdragsrätten beaktar Skatteverket inte försäljning av avbetalningsobjekt i täljaren för att på ett rimligare sätt avspegla att den verkliga intäkten utgörs av skattefria räntor. Att helt bortse från en verksamhetsgren medför att det redan i beräkningens utgångsläge föreligger en felaktig snedfördelning mellan verksamhetsgrenarna.

Momsgruppen har utgått från omsättningen och sedan beräknat en fördelningsgrund för hela verksamheten genom viktning utifrån kreditvolymen i finansbolagets svenska och internationella verksamheter. Momsgruppen har frångått den renodlade omsättningsberäkningen enligt artikel 174 i mervärdesskattedirektivet genom viktningen i steg två. Skatteverket har utifrån de uppgifter som momsgruppen själv använt gjort en beräkning som närmare återspeglar förbrukningen av resurserna i verksamheten och tar sikte på de gemensamma kostnader som utgör kostnadskomponenter i utgående transaktioner. Gemensamma inköp kan mot bakgrund av hur momsgruppen hanterar försäljning av avbetalningsobjekt inte utgöra kostnadskomponenter vid försäljning av avbetalningsköp. Därför ska inte försäljning av avbetalningsobjekt beaktas vid beräkning av den avdragsgilla andelen. Detta motsäger inte att den del av verksamheten som avser försäljning av avbetalningsobjekt förbrukar kostnader och av den anledningen ska medräknas vid fördelning av respektive verksamhetsgrens

andel av de gemensamma kostnaderna. Skatteverket håller med om att försäljning av avbetalningsobjekt utgör skattepliktig omsättning. Avbetalningsverksamheten genererar icke mervärdesskattepliktiga ränteintäkter. Det förhållandet att inköps- och försäljningsbeloppen bokförs på ett avräkningskonto på balansräkningen och inte på resultaträkningen tyder på att momsgruppen betraktar inköpen och försäljningarna av avbetalningsobjekten som utlägg för kunds räkning. Mot denna bakgrund är det direkt missvisande att använda den av momsgruppen tillämpade metoden. Det beror på att mervärdesskatt hänförlig till gemensamma kostnader för avbetalningsköp hanteras som om de egentliga intäkterna i avbetalningsverksamheten är skattepliktiga medan de i själva verket i sin helhet består av räntor som är undantagna från mervärdesskatt. Momsgruppen har därmed lämnat en oriktig uppgift. Momsgruppen har brutit i sin upplysningsplikt. Ingenting i Skatteverkets revision 2007 berörde avdrag för ingående mervärdesskatt på gemensamma kostnader på avbetalningsköp. Det är ingenting som kan väcka berättigade förväntningar hos momsgruppen. Skatteverket måste kunna göra en annan bedömning för ett nytt beskattningsår.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Fördelningsgrund

Finansbolagets verksamhet

Finansbolaget ingår i momsgruppen och bedriver blandad verksamhet i mervärdesskattehänseende, dvs. bolaget gör både skattepliktiga och från skatteplikt undantagna omsättningar. Verksamheten består av leasing samt avbetalningsköp.

Verksamhetsgrenen leasing är mervärdesskattepliktig och genererar dels leasingintäkter, dels intäkter vid försäljning av leasingobjekt.

Verksamhetsgrenen avbetalningsköp innebär att finansbolagets kund väljer objekt och leverantör, varefter bolaget köper objektet av leverantören och vidareförsäljer det för samma pris till kunden på avbetalning. Finansbolaget har återtagandeförbehåll i objektet under avtalets löptid. Avtalet mellan finansbolaget och kunden gäller endast under förutsättning att bolaget kan teckna köpavtal med leverantören om objektet på avsedda villkor. Det är av sakrättsliga skäl, dvs. för att bolaget ska få återtagandeförbehåll, som bolaget köper objektet från leverantören och sedan säljer det vidare till kunden. Bolaget debiterar och tar ut mervärdesskatt vid försäljningen av avbetalningsobjektet till kunden. Avbetalningsköpen genererar också ränteintäkter till bolaget och innebär att bolaget omsätter finansierings-tjänster som är undantagna från skatteplikt.

Finansbolaget bedriver verksamhet i Sverige, Norge, Finland, Danmark och Storbritannien. Den utländska verksamheten är helt mervärdesskattepliktig.

Frågan i målen

Finansbolaget har gjort förvärv som är gemensamma för de två verksamhetsgrenarna leasing och avbetalningsköp. Frågan i målen i denna del är, med tillämpning av 8 kap. 13 § mervärdesskattelagen (1994:200), hur den ingående mervärdesskatt som hänför sig till dessa förvärv ska fördelas mellan den skattepliktiga verksamheten, som ger rätt till avdrag, respektive den icke skattepliktiga verksamheten, som inte ger rätt till avdrag. Frågan är särskilt hur försäljningen av avbetalningsobjekt ska behandlas. Målen rör ingående mervärdesskatt för den svenska verksamheten.

Aktuella fördelningsgrunder

De fördelningsgrunder som är aktuella i målen innebär följande.

I korthet beräknar momsgruppen först en fördelningsgrund var för sig för finansbolagets svenska respektive utländska verksamhet. När det gäller den svenska verksamheten sätts i det sammanhanget de mervärdesskattepliktiga omsättningarna i Sverige i relation till den totala omsättningen i Sverige, varvid försäljningen av avbetalningsobjekt tas med både i täljaren och i nämnaren i det bråk som ställs upp. Momsgruppen har därefter beräknat en fördelningsgrund för hela verksamheten genom en viktning utifrån kreditvolymen i den svenska och den utländska verksamheten. Enligt momsgruppens fördelningsgrund uppgår den avdragsgilla andelen ingående mervärdesskatt till 90,95 procent år 2007 och 89,50 procent år 2008.

Skatteverket fördelar först de gemensamma förvärven på verksamhetsgrenarna leasing och avbetalningsköp, genom att sätta intäkterna i respektive verksamhetsgren i relation till de totala intäkterna i verksamheten. Därefter beräknas den avdragsgilla andelen ingående mervärdesskatt som hänför sig till de gemensamma förvärven för respektive verksamhetsgren, genom att – för respektive verksamhetsgren – de skattepliktiga intäkterna sätts i relation till de totala intäkterna. När det gäller beräkningen av den avdragsgilla andelen ingående skatt för verksamhetsgrenen avbetalningsköp tar Skatteverket inte med försäljningen av avbetalningsobjekt i täljaren, utan endast i nämnaren. Fördelningsgrunden innebär, liksom momsgruppens fördelningsgrund, att det görs en viktning utifrån kreditvolymen i den svenska och den utländska verksamheten. Skatteverkets fördelningsgrund ger det resultatet att finansbolaget har rätt att helt och hållet dra av den ingående mervärdesskatt som hänför sig till verksamhetsgrenen leasing, medan finansbolaget saknar avdragsrätt för den ingående skatt som hänför sig till verksamhetsgrenen avbetalningsköp. Uttryckt i procent medför detta en avdragsgill andel

ingående mervärdesskatt om 50,52 procent år 2007 och 51,59 procent år 2008.

Förvaltningsrättens dom innebär att den avdragsgilla andelen bestäms med användning av Skatteverkets beräkningssätt, med den modifieringen att försäljningen av avbetalningsobjekten utesluts både i täljaren och i nämnaren. Enligt domen uppgår den avdragsgilla andelen ingående mervärdesskatt till 80,49 procent år 2007 och 78,21 procent år 2008.

Kammarrättens bedömning

Kammarrätten anser att finansbolagets köp av avbetalningsobjekt av leverantör och försäljning av detta till kund för samma pris som inköpspriset, innebär inköp och vidareförsäljning. Kammarrätten anser också att försäljningen av avbetalningsobjekt utgör skattepliktig omsättning.

I verksamhetsgrenen avbetalningsköp förekommer alltså i och för sig skattepliktig omsättning, i form av försäljning av avbetalningsobjekt. Trots att det förhåller sig på det viset kan konstateras att det som finansbolaget i själva verket tillhandahåller sina kunder är finansieringstjänster, som är undantagna från skatteplikt enligt 3 kap. 9 § mervärdesskattelagen. De egentliga intäkterna i denna verksamhetsgren utgörs i enlighet med detta av ränteintäkter.

Momsgruppens fördelningsgrund innehåller ett inslag av viktning utifrån kreditvolymen i den svenska och den utländska verksamheten. Med hänsyn till detta finner kammarrätten i likhet med förvaltningsrätten att denna fördelningsgrund avviker från den omsättningsmetod som föreskrivs i artikel 174 i mervärdesskattedirektivet. Kammarrätten finner också att momsgruppens fördelningsgrund leder till att avdrag medges för ingående mervärdesskatt hänförlig till gemensamma förvärv som används i verksamhetsgrenen avbetalningsköp, som enligt det ovan sagda i egentlig

mening är undantagen från mervärdesskatteplikt. Momsgruppens fördelningsgrund blir därför missvisande.

När det gäller förvaltningsrättens fördelningsgrund innebär den att det inte alls beaktas att de gemensamma förvärven används även i verksamhetsgrenen avbetalningsköp. Även denna fördelningsgrund blir därför missvisande. Vad momsgruppen anfört i denna del föranleder ingen annan bedömning.

Kammarrätten anser att Skatteverkets fördelningsgrund på ett objektivt och skäligt sätt tar hänsyn till verksamhetens beskaffenhet och avspeglar användningen av de gemensamma förvärven i verksamhetsgrenarna leasing och avbetalningsköp. Den avdragsgilla andelen ingående mervärdesskatt bör därför bestämmas med tillämpning av Skatteverkets fördelningsgrund.

Efterbeskattning m.m.

När det gäller oriktig uppgift har momsgruppen invänt att det är fråga om ett oriktigt yrkande alternativt att det rör sig om en värdering. Enligt vad som har kommit fram har momsgruppen inte lämnat uppgift om de faktiska sakförhållanden som ligger till grund för det avdrag för ingående mervärdesskatt som har gjorts. Det är därför inte fråga om ett oriktigt yrkande. Det är heller inte, även om avdragsbeloppet enligt 8 kap. 13 § mervärdesskattelagen i och för sig ska bestämmas genom uppdelning efter skälig grund, fråga om en oriktig värdering. Kammarrätten finner i stället att momsgruppen genom att göra det aktuella avdraget, som delvis hänför sig till verksamhetsgrenen avbetalningsköp, i vilken det i själva verket tillhandahålls från skatteplikt undantagna finansieringstjänster, har lämnat oriktig uppgift. Det finns därför grund för efterbeskattning avseende år 2007.

Momsgruppen har tillämpat sin fördelningsgrund även tidigare beskattningsår. Skatteverket har då inte vägrat det avdrag för ingående mervärdesskatt hänförlig till gemensamma förvärv som momsgruppen gjort. Skatteverket har gjort revision avseende beskattningsåren 2005-2006 utan att, enligt vad som har kommit fram, beröra frågan om avdragsrätt för gemensamma förvärv när det gäller den svenska verksamheten. Kammarrätten anser att omständigheterna inte är sådana att momsgruppen haft anledning att få berättigade förväntningar om att Skatteverket senare beskattningsår inte skulle kunna bedöma frågan om finansbolagets avdragsrätt för den svenska verksamheten annorlunda såvitt gäller gemensamma förvärv.

Mot denna bakgrund och med hänsyn till vad som sagts i det föregående avsnittet i domskälen har Skatteverket haft fog för sitt omprövningsbeslut. Skatteverkets överklagande ska alltså bifallas och momsgruppens överklagande i denna del ska avslås.

Ersättning för kostnader

Momsgruppen har inte vunnit bifall till sin talan. Det finns inte heller på någon annan grund skäl att medge ersättning för kostnader i målen. Momsgruppens överklagande angående ersättning för kostnader i förvaltningsrätten och yrkande om ersättning för kostnader i kammarrätten ska därför avslås.

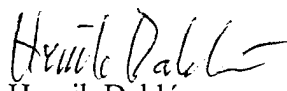

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3).

Ingrid Engquist
kammarrättsråd
ordförande

Fredrik Fries
kammarrättsråd
referent

Fredrik Stenhammar
tf. assessor

Henrik Dahlén
föredragande

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Skatteavdelningen
Enhet 4

DOM
2013-10-04
Meddelad i
Stockholm

Ab2) Sida 1 (12)
Mål nr
27184-12, 27186-12

KLAGANDE

Svenska Handelsbanken AB Momsgrupp, 663000-0013

Ombud:

Henrik Hultin
Svenska Handelsbanken AB
106 70 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
Storföretagsskattekontoret
116 81 Stockholm

Skatteverkets dnr: 480-835630-12/5281 och 480-835747-12/5281

ÖVERKLAGAT BESLUT

Skatteverkets beslut 2010-10-28, se bilaga A

SAKEN

Mervärdesskatt avseende redovisningsperioderna december 2007 samt december 2008
Rättegångskostnader

Förvaltningsrätten bifaller delvis överklagandet och förordnar att Svenska Handelsbanken AB Momsgrupp ska medges ytterligare avdrag för ingående mervärdesskatt med 5 197 385 kr för redovisningsperioden december 2007 samt 4 281 727 kr för december 2008.

Förvaltningsrätten avslår framställan om ersättning för kostnader.

Dok.Id 380262

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegehuddsvägen 1	08-561 680 00	08-561 680 01	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se		

BAKGRUND

Svenska Handelsbanken AB momsgrupps (i det följande banken) avdrag för ingående mervärdesskatt för redovisningsperioderna december 2007 respektive december 2008 var föremål för omprövning på bankens begäran och fastställdes genom det överklagade beslutet.

Banken, som i mervärdesskatt hänseende bedriver s.k. blandad verksamhet, åberopade som skäl för sina nya avdragsyrkanden en ändrad metod att beräkna den gemensamma fördelningsgrunden i verksamheten. Beräkningen syftar till att bestämma hur stor del av den ingående mervärdesskatten som ska anses vara hänförlig till de delar av bankens verksamhet som bedriver mervärdesskattepliktig verksamhet. Begäran avsåg ingående mervärdesskatt hänförlig till Handelsbanken Finans AB.

Skatteverket avslog i det överklagade beslutet bankens begäran. Verkets huvudsakliga grund för avslagsbeslutet var att den av banken i omprövningsbegäran åberopade fördelningsmodellen inte bedömdes som rättvisande och att den därför inte kunde tillämpas att bestämma avdragsbeloppet efter skälig grund enligt 8 kap. 13 § mervärdesskattelagen (1994:200), ML. I beslutet gjorde Skatteverket en ny beräkning av avdragsrätten, baserad på den fördelningsmodell som verket bedömde som mest rättvisande. I likhet med bankens fördelningsmodell viktades verksamhetsgrenarna HF Sverige och HFI utifrån kreditvolym. Den avdragsgilla andelen ingående skatt för HF Sverige beräknades därefter, till skillnad från bankens fördelningsmodell som utgick från omsättningen, utifrån en intäktsbaserad fördelning syftande till att beskriva resursförbrukningen i verksamheten. Skatteverkets beräkning utmynnade i bedömningen att banken nekades avdrag för ingående mervärdesskatt med i det överklagade beslutet angivna belopp.

YRKANDEN M.M.

Banken yrkar att dess fördelningsgrund för ingående mervärdesskatt avseende verksamhetsgrenen HF Sverige ska fastställas genom ett bråk i vilket bankens försäljning av avbetalningsobjekt ingår i både täljaren och nämnaren, vilket leder till fördelningsgrunder på 90,95 % för 2007 och 89,50 % för 2008. Vidare framställs om ersättning för kostnader med ett belopp som kommer att reduceras till ca 300 000 kr samt hemställs om muntlig förhandling inför förvaltningsrätten.

Till stöd för sin talan anför banken bl.a. följande.

Banken bedriver blandad verksamhet i mervärdesskattehänseende. Den avdragsgilla andelen ingående mervärdesskatt på gemensamma förvärv har fastställts genom uppdelning efter skälig grund. Fördelningsnyckel har i enlighet med huvudregeln i rådets direktiv 2006/112/EG - mervärdesskattedirektivet - konstruerats utifrån omsättningen i verksamheten.

Det är ostridigt i målet att bolagets försäljning av avbetalningsobjekten är skattepliktig och att ingående skatt som är direkt hänförlig till försäljningarna är avdragsgill. Avyttringarna av avbetalningsobjekten utgör således en verksamhetsgren som genererar skattepliktiga intäkter. Av ordalydelsen i artikel 174 mervärdesskattedirektivet framgår mycket klart att samtliga skattepliktiga samt återbetalningsberättigade intäkter ska inkluderas i täljaren. Avsteg får endast göras för de intäkter som anges i artikel 174 p. 2, vilket inte är fråga i förevarande mål. Det bör knappast kunna ifrågasättas att de nu aktuella intäkterna utgör sådana intäkter som omfattas av bolagets normala och beskattade verksamhet och att de därför ska beaktas vid beräkningen av den avdragsgilla ingående skatten. Något utrymme att diskvalificera skattepliktiga intäkter på det sätt Skatteverket gör föreligger inte och en beskattning som baseras på en sådan utgångspunkt strider således

mot EU-rätten. Inköp och vidareförsäljning utgör två separata transaktioner som ska bedömas för sig i mervärdesskattehänseende, oavsett om vidareförsäljningen görs till samma pris som inköpet. Ingående mervärdesskatt hänförlig till denna del av verksamheten är således fullt avdragsgill och ska därför ingå i beräkningen av skälig fördelningsgrund för gemensam ingående skatt.

Banken har beräknat fördelningsgrund i enlighet med den inom EU-rätten gällande huvudregeln. Enligt Skatteverket skulle en mer skälig avdragsrätt kunna uppnås genom att de skattepliktiga intäkter som är hänförliga till försäljning av avbetalningsobjekt hanteras på samma sätt som skattefria intäkter. Denna inställning skulle möjligen vara riktig vid en tillämpning av andra schabloner än rena omsättningsbaserade schabloner enligt 8 kap. 13 § ML. Omsättningsbaserade schabloner regleras uttryckligen i mervärdesskattedirektivet. Avsteg från dessa schabloner får enligt praxis enbart ske om det kan visas att någon annan metod är mer rättvisande och det har verket inte visat.

Skatteverket gör gällande att eftersom det inte föreligger något påslag vid försäljningen av avbetalningsobjekten kan denna del av verksamheten inte bära någon andel av de gemensamma kostnaderna. En logisk konsekvens av detta ställningstagande måste vara att omsättningen ska exkluderas från både täljaren och nämnaren - inte enbart från täljaren som Skatteverket gör gällande. Den metod Skatteverket tycks förorda innebär att skattepliktig omsättning används för att beräkna inte avdragsgill ingående skatt. Banken tolkar det av verket sagda som att avdragsrätten ska beräknas med ett bortseende i sin helhet från den del av omsättningen som avser avbetalningsobjekten, d.v.s. att försäljningen utesluts från både täljaren och nämnaren i beräkningen av det bråk som bestämmer avdragsrätten för bolagets gemensamma kostnader. En sådan beräkning leder till en fördelningsgrund upp-

gående till 80,49 % för år 2007 och 78,21 % år 2008 och inte till 50,52 % respektive 51,59 % som Skatteverket gör gällande.

Efterbeskattning 2007

Det är banken som begärt omprövning av den aktuella redovisningsperioden december 2007. Det beslut Skatteverket är skyldigt att fatta med anledning av begäran kan enbart medföra ett avslag eller helt eller delvis bifall. Verket har istället beslutat att sätta ner bankens ingående skatt till ett lägre belopp än banken yrkat, utan att lyckats påvisa skäl för efterbeskattning.

Skatteverket vidhåller sin inställning och tillägger följande.

Av ett flertal domar från EU-domstolen som t.ex. C-98/98 Midland Bank m.fl. framgår för att avdrags- eller återbetalningsrätt ska föreligga för ingående mervärdesskatt krävs det att kostnaderna utgör kostnadskomponenter i utgående transaktioner som medför skattskyldighet alternativt återbetalningsrätt. Mot bakgrund att banken vidareförsäljer avbetalningsobjekten till samma pris som de förvärvar dessa kan den ingående mervärdesskatten på gemensamma förvärv som är hänförlig till verksamheten avseende avbetalningsköp inte till någon del ingå som kostnadskomponenter i försäljningen av avbetalningsobjekten. Istället utgör dessa förvärv i sin helhet kostnadskomponenter i den kreditgivning som undantas från skatteplikt och för vilken kunder erlägger ränta.

Banken har inte tagit hänsyn till avbetalningsverksamhetens skattefria intäkters resursförbrukning av de gemensamma mervärdesskattebearande kostnaderna. Avdragsrätt föreligger inte för den ingående mervärdesskatt på gemensamma kostnader som hänför sig till avbetalningsverksamheten.

Skatteverket delar inte bankens uppfattning att verkets metod strider mot EU-rätten. Dels utgör den omsättningsbaserade metod som finansbolaget tillämpar inte sådan omsättningsbaserad metod som regleras i art 174-175 mervärdesskattedirektivet. I bankens fördelningsgrund har bl.a. omsättningen viktats mot kreditvolym. Banken har yrkat avdrag efter skälig grund. Det anges i art 173 p. 2 c mervärdesskattedirektivet att medlemsstaterna får tillåta eller ålägga den skattskyldiga personen att göra avdraget på grundval av användningen av alla eller en del av varorna eller tjänsterna.

Skatteverket har inte tillämpat en ny fördelningsgrund utan endast justerat bankens egen modell. Eftersom de gemensamma resursernas användning återspeglas i bankens skattefria intäkter medför verkets justering en mer rättvisande bild av bolagets användning av resurserna. Skatteverkets justering utgår från resursförbrukningen i verksamheten och exkluderar därför bankens försäljning av avbetalningsobjekt i täljaren vid beräkning av den avdragsgilla andelen.

Det är således Skatteverkets uppfattning att försäljningskostnader avseende avbetalningsobjekten bör ingå i direkta kostnader för försäljningen och att de inte ska ingå i fördelningen av den mervärdesskatt för gemensamma kostnader som här är i fråga. För direkta försäljningskostnader avseende avbetalningsobjekten föreligger dock avdragsrätt.

Efterbeskattning 2007

Banken inkom med begäran om omprövning den 15 september 2009 och beslut fattades den 28 oktober 2010. Någon lång tid har inte förflutit från det begäran om omprövning kom in till beslut fattades. Att banken inkom med begäran först den 15 september 2009 avseende beskattningsår 2007 är inte en omständighet Skatteverket kan påverka.

Förvaltningsrätten har den 3 oktober 2013 hållit muntlig förhandling i målen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Frågeställning och ram för processen

I målet är ostridigt att banken bedriver i mervärdesskattehänseende blandad verksamhet och att fördelning av avdragsgill respektive icke avdragsgill ingående mervärdesskatt hänförlig till gemensamma kostnader ska beräknas efter skälig grund.

Parterna är överens att uppdelningen ska göras genom en ekvation, i vilken ett moment av viktning av verksamhetsgrenarna HF Sverige och HFI utifrån kreditvolym ska ingå. Den tvistiga frågan i förvaltningsrätten gäller på vilket sätt banken vid beräkning av avdragsgill andel ingående mervärdesskatt hänförlig till verksamhetsgrenen HF Sverige ska behandla intäkter härrörande från avyttringar av avbetalningsobjekt.

Bevisbörda

Enligt etablerad rättspraxis gäller beträffande rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt att det ankommer på den skattskyldige att visa det befogade i sina avdragsyrkanden genom att göra sannolikt att denne haft de kostnader för vilka avdrag yrkas. Banken har således att visa att de yrkade avdragen beräknats efter skälig grund. Skatteverket har emellertid alltid bevisbördan att förutsättningarna för efterbeskattning är uppfyllda. Förutsättningen för efterbeskattning är att verket förmått göra mycket sannolikt att banken lämnat en oriktig uppgift, d.v.s. en uppgift som klart framgår är felaktig.

Skälig fördelningsgrund

Det är en grundläggande princip inom mervärdesskattesystemet att den som är skattskyldig till mervärdesskatt från utgående skatt på egna omsättningar får avräkna den ingående skatt som belöper på olika anskaffningar för verksamheten. Utgångspunkten är att förvärv som är att hänföra till en verksamhet som inte medför skattskyldighet inte heller grundar rätt till avdrag (se t.ex. C-98/98 Midland Bank).

I 8 kap. 13 § ML anges att i de fall den ingående skatten endast delvis avser förvärv eller import som medför avdragsrätt eller avser förvärv eller import som görs gemensamt för flera verksamheter, av vilka någon inte medför skattskyldighet, eller görs för en verksamhet som endast delvis medför skattskyldighet får avdrag göras endast för skatten på den del av ersättningen eller inköpspriset som hänför sig till den del av förvärvet eller importen som medför avdragsrätt respektive hänför sig till verksamhet som medför skattskyldighet. Om denna del inte kan fastställas, får avdragsbeloppet i stället bestämmas genom uppdelning efter skälig grund.

Mervärdesskatteområdet är harmoniserat inom EU, vilket innebär att 8 kap. 13 § ML ska vara utformad i enlighet med artiklarna 173-175 i mervärdesskattedirektivet. Direktivet föreskriver att fördelning av ingående mervärdesskatt i blandad verksamhet ska göras utifrån årsomsättningen i den skattepliktiga respektive den icke skattepliktiga delen av verksamheten. Det finns därutöver vissa möjligheter för medlemsstaterna att vidta åtgärder för att avvika från årsomsättningen som fördelningsgrund. Mervärdesskattelagen anger som huvudregel att den avdragsgilla andelen ska fastställas genom en uppdelning av den ingående mervärdesskatten mellan skattepliktiga respektive icke skattepliktiga transaktioner. Om det avdragsgilla beloppet inte kan fastställas på detta sätt, ska den ingående mervärdesskatten delas upp efter skälig grund. Begreppet uppdelning efter skälig grund omfattar olika fördelningsmetoder till skillnad från mervärdesskattedirektivet där den anvisade fördelningsmetoden utgörs av årsomsättningen. Bestämmelsen i 8 kap.13 § ML ger således utrymme

för andra fördelningsmetoder än den som består av årsomsättningen. Fördelningsnyckel kan konstrueras utifrån omsättning, lönekostnader, in-
språktaga utrymmen etc. Det är alltid den mest relevanta fördelnings-
grunden som ska användas.

Förvaltningsrättens bedömning

Prövningen gäller vilken fördelningsgrund som ska användas för att ge ett
så tillförlitligt mått hur verksamhetens resurser förbrukas som möjligt.

Banken, som anser sig ha tillämpat den omsättningsbaserade fördelnings-
grund som anges i art 174 mervärdesskattedirektivet, har anfört att bevis-
bördan att tillämpa en annan metod än den gjort åligger Skatteverket. För-
valtningsrätten anser dock i likhet med verket att även om den av banken
valda metoden visserligen grundar sig på den omsättningsbaserade metod
som föreskrivs i art 174, har metoden redan frångåtts genom att viktning
utifrån kreditvolym tillämpats. Det är således banken som i enlighet med
huvudregeln har att visa det befogade i sina yrkanden och inte tvärtom.

Banken har efter viktningen beräknat den avdragsgilla delen ingående
mervärdesskatt i HF Sverige genom att sätta mervärdesskattepliktig om-
sättning i relation till total omsättning. Försäljning av avbetalningsobjekten
ingår därvid i både täljare och nämnare.

Skatteverket har å sin sida gjort en snarlik beräkning, med den skillnaden
att intäkterna från avyttringar av avbetalningsobjekt exkluderats i täljaren
men inte i nämnaren. Metoden innebär att intäkter härrörande till skatte-
pliktig leasingverksamhet ställs i relation till samtliga intäkter och syftar
till att beskriva resursförbrukningen i verksamheten.

Förvaltningsrätten gör följande överväganden. Inköp och avyttring av avbetalningsobjekt sker av sakrättsliga skäl med syfte att möjliggöra avbetalningsverksamhet som genererar vinst i form av skattefria ränteintäkter. Transaktionerna som sådana tillskapar inte någon resultatmässig vinst och tillför inte verksamheten några egentliga intäkter. Med hänsyn härtill anser förvaltningsrätten att intäkterna från avyttringarna av avbetalningsobjekten utgör en snedvridande faktor i beräkningen hur verksamhetens resurser förbrukas, vare sig de ingår helt eller delvis i fördelningsunderlaget. Det mest rättvisande resultatet ges enligt förvaltningsrättens mening genom att vid beräkningen av avdragsgill andel ingående mervärdesskatt helt bortse från dessa intäkter och exkludera dem i både täljare och nämnare.

Efterbeskattning 2007

Ovanstående bedömning innebär att banken genom att redovisa ingående mervärdesskatt på ett inkorrekt vis har lämnat en oriktig uppgift i sin skattedeklaration avseende redovisningsperioden december 2007. Detta medför att grund för efterbeskattning föreligger.

Beloppsmässiga konsekvenser

Överklagandet ska av ovan anförda skäl delvis bifallas genom att bankens fördelningsgrund för ingående mervärdesskatt avseende verksamhetsgrenen HF Sverige fastställs genom ett bråk i vilket bankens försäljning av avbetalningsobjekt exkluderas i både täljare och nämnare.

Denna justering leder till fördelningsgrunder om 80,49 % avseende redovisningsperioden december 2007 och 78,21 % avseende december 2008. Överklagandet av Skatteverkets beslut avser endast denna del, varmed verkets formel för beräkning av avdragsgillt belopp ska tillämpas i resterande delar.

Avdragsgilla belopp beräknas härvid enligt följande.

Redovisningsperioden december 2007:

$(23\,465\,419 \text{ kr} * 73,9 \%) * 80,49 \% + (23\,465\,419 \text{ kr} * 26,1 \%) =$
20 082 200 kr.

Redovisningsperioden december 2008:

$(22\,012\,173 \text{ kr} * 73,07 \%) * 78,21 \% + (22\,012\,173 \text{ kr} * 26,93 \%) =$
18 507 405 kr.

Skatteverket har i det överklagade beslutet medgett avdrag med 14 884 815 kr avseende december 2007 samt 14 225 678 kr avseende december 2008. Banken ska följaktligen beviljas avdrag med ytterligare 5 197 385 kr (20 082 200 kr - 14 884 815 kr) respektive 4 281 727 kr (18 507 405 kr - 14 225 678 kr).

Ersättning för kostnader

I 3 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. anges att en skattskyldig som i ett mål har haft kostnader för ombud eller biträde, utredning eller annat som skäligen behövts för att ta till vara hans rätt efter framställning ska beviljas ersättning för kostnaderna om

1. den skattskyldige helt eller delvis vinner bifall till sina yrkanden i målen,
2. målen avser fråga som är av betydelse för rättstillämpningen, eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning.

Banken har vunnit delvis bifall till sin talan. Frågan om bankens fördelningsgrund för ingående mervärdesskatt har dock tidigare varit föremål för prövning i förvaltningsrätten (mål nr 34946-10 m.fl.) och ersättning för kostnader har i samband därmed beviljats med ett avsevärt belopp. Förevarande mål rör visserligen en annan fråga men mot bakgrund att ersättning

tidigare beviljats samt att den huvudsakliga argumentationen förevarit under ärendets hantering hos Skatteverket, finner förvaltningsrätten att banken inte skäligen behövt anlita ombud för att ta till vara sin rätt under förevarande process i domstolen. Banken presumeras tilläggningsvis besitta erforderlig kunskap och expertis att upprätta mervärdesskattedeclarationer på egen hand. Eftersom det inte heller i övrigt framkommit skäl för ersättning för ombudskostnader ska framställan härom avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar lämnas i bilaga B (DV 3105 A).

Karl-Eric Ståhlberg
Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Bo Erlandsson,
Ann-Christin Holgersson och Agneta Isaksson deltagit.

Föredragande har varit Sarah Alvén Jurdell.

Camilla Rönqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr:
663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

1(12)

SVENSKA HANDELSBANKEN AB MOMSGRUPP
CENTRALA EKONOMIAVD CEA
Att: Elisabeth Lindberg Theblin
106 70 STOCKHOLM

Skattskyldig: SVENSKA HANDELSBANKEN AB MOMSGRUPP
Org.nr: 663000-0013
Redovisningsperiod: DEC 2008, DEC 2007
Saken: Avdragsrätt för ingående skatt
Beslutsidentitet: MV106 (2007), MV107 (2008)

BESLUT:

Skatteverket beslutar att neka avdrag för ingående skatt uppgående till:

- 5 638 041 kr (20 522 856 kr - 14 884 815 kr) för beskattningsår 2007
- 5 832 134 kr (20 057 812 kr - 14 225 678 kr) för beskattningsår 2008.

Se beloppsmässig sammanställning av besluten i Bilaga.

MOTIVERING:

1. Bakgrund

Handelsbanken Finans AB, nedan bolaget, har i begäran om omprövning inkomna till Skatteverket 2009-09-15, begärt omprövning av gruppmedlemmen Handelsbanken Finans avdrag för ingående skatt rörande beskattningsår 2007 och 2008. Beräkning av en fördelningsgrund för ingående moms belöpande på gemensamma kostnader sker enligt en modell i två steg.

Inledningsvis beräknas en intäktsbaserad fördelningsgrund för HF Sverige respektive verksamhetsgrenen HFI. HFI tillhandahåller de utländska dotterbolagen och filialerna olika stödfunktioner. Därefter beräknas en

Camilla Rönqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

fördelningsgrund för hela verksamheten i finansbolaget genom viktning utifrån kreditvolymen i verksamhetens två delar, HF Sverige och HFI.

Fördelningsgrund för HF Sverige beräknas enligt nedan beskriven metod. För affärsområde HFI har avdragsrätten, efter viss korrigerigering av kreditvolymen, fastställts till 100%.

Fördelningsgrund för HF Sverige:

Enligt svar på förfrågan 2010-08-11 består de totala intäkterna för HF Sverige av:

Sammanlagda intäkter HF Sverige	2007		2008	
A Försäljning av leasingobjekt	1 010 675,00	11,07%	872 718,00	8,80%
B Försäljning av avbetalningsobjekt	3 401 104,00	37,24%	3 377 265,00	34,04%
C Momsfri omsättning inom RR (räntetäkter avbetalningsverksamhet)	1 118 224,00	12,24%	1 425 694,00	14,37%
D Momspliktig omsättning inom RR ex leasing och inkasso	3 522 833,00	38,57%	4 125 845,00	41,58%
E Omsättning vid fakturering billeasing verksamhet	80 664,00	0,88%	120 061,00	1,21%
F Total omsättning HF Sverige (kr)	9 133 500,00	100,00%	9 921 583,00	100,00%

De belopp som ligger till grund för bolagets beräkning av avdragsprocenten består dels av omsättning enligt resultaträkningen i form av räntetäkter, leasingavgifter, inkassoavgifter m.m. samt belopp avseende försäljning av leasingobjekt vid utgången av kontraktstiden och försäljning av avbetalningsobjekt till kunden innan avbetalningskontraktet börjar löpa. Som momspliktig andel av totala intäkter för HF Sverige har enligt denna beräkning 87,75 % (8 015 276 kr) 2007 respektive 85,63 % (8 495 889 kr) 2008 betraktats.

Enligt svar på förfrågan 2010-08-11 säljs leasingobjekten till restvärdet efter kontraktstidens utgång eller dess upphörande. Det kan förekomma att tillgångarna vid försäljning säljs till utomstående/annan än leasingkunden till ett annat pris än restvärdet och att en marginal därmed uppkommer. Försäljningen sker i dessa fall till marknadsvärde, vilket även kan innebära ett pris som understiger restvärdet. Om en leasingkund bryter avtalet i förtid kan även vissa pålägg för omkostnader förekomma.

Avbetalningsobjekten köps av bolaget och säljs till avbetalningskunden i anslutning till inköpstillfället utan marginal. Att finansbolaget formellt köper

Camilla Rönqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr. 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

avbetalningsobjektet och säljer det vidare till kunden sker, enligt uppgift, av den orsaken att bolaget ska kunna hävda återtagningsrätt gentemot kunden vid eventuellt uteblivna betalningar av amorteringar och räntor enligt avbetalningskontraktet. Av inkommet avtalsunderlag i svar på förfrågan 2010-08-11 framgår exempelvis att HF vid avbetalningsköp har återtagandeförbehåll i objektet under hela avtalets löptid.

Beräkningen av gemensam fördelningsgrund:

Bolagets beräkning av fördelningsgrunden sker enligt följande. Efter att fördelningsgrund beräknats för HF Sverige respektive HFI har en gemensam fördelningsgrund för HF Sverige respektive HFI beräknats genom viktning utifrån kreditvolym i respektive verksamhetsdel. Enligt svar på förfrågan 2010-08-11 avses med kreditvolym utlåning till allmänheten (leasing och avbetalning inkluderas i dessa belopp) för HF Sverige inklusive de utländska filialerna och HF:s dotterbolag. Den svenska delen av kreditvolymen har justerats enligt framräknad fördelningsnyckel och den utländska kreditvolymen har justerats utifrån andel momspliktig verksamhet som bedrivs i de utländska filialerna.

En gemensam fördelningsnyckel som används för avdrag för ingående moms på för verksamheten gemensamma kostnader har beräknats. Den framräknade avdragsprocenten utgör 90,95% för 2007 och 89,5% för 2008. Beräknat ytterligare avdrag, jämfört med tidigare redovisat, utgör 818 943 kr för 2007 och för 2008 har ett belopp att återbetala räknats fram med 356 917 kr.

Sammanfattningsvis har bolaget beräknat avdragsprocenten enligt följande:

$$2007: \frac{(39\ 325\ 243\ 313 * 7,76\%) + (13\ 887\ 848\ 600 * 100\%)}{52\ 213\ 091\ 913} = 90,95\%$$

$$2008: \frac{(46\ 924\ 336\ 790 * 85,63\%) + (17\ 292\ 211\ 419 * 100\%)}{64\ 216\ 548\ 209} = 89,50\%$$

Camilla Rönnqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

2. Gällande rätt

Av 1 kap. 1 § punkten 1 mervärdesskattelagen (1994:200), ML, framgår att mervärdesskatt ska betalas till staten enligt denna lag vid sådan omsättning inom landet av varor eller tjänster som är skattepliktig och görs i en yrkesmässig verksamhet.

Av 3 kap. 9 § ML första stycket ML framgår att från skatteplikt undantas omsättning av bank- och finansieringstjänster samt sådan omsättning som utgör värdepappershandel eller därmed jämförlig verksamhet.

I 3 kap. 9 § ML tredje stycket 1 punkten ML framgår att med värdepappershandel förstås omsättning och förmedling av aktier, andra andelar och fordringar, oavsett om de representeras av värdepapper eller inte.

Av 10 kap. 11 § andra stycket ML framgår att rätt till återbetalning föreligger för ingående skatt som hänförs till sådan omsättning av varor och tjänster som avses i 3 kap. 9 § ML.

Av 8 kap. 3 § 1 stycket ML framgår att den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet får göra avdrag för den ingående skatt som hänförs till förvärv eller import i verksamheten. Bestämmelsen motsvaras av artikel 168 i mervärdesskattedirektivet 2006/112/EG. Av artikel 168 punkten a framgår att i den mån varorna och tjänsterna används för den beskattningsbara personens beskattade transaktioner skall han ha rätt att från den mervärdesskatt som han är skyldig att betala dra av mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i medlemsstaten för varor som har levererats, eller kommer att levereras, till honom eller för tjänster som har tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas till honom av en annan beskattningsbar person.

EU-domstolen har slagit fast att det i krävs ett direkt- och omedelbart samband mellan en viss ingående transaktion och en eller flera utgående transaktioner för vilka rätt till avdrag föreligger, för att avdragsrätt för ingående skatt ska tillerkännas den skattskyldige (se C-240/05 Eurodental p 58, C-98/98 Midland Bank p 24, C-408/98 Abbey National). Även om det

Camilla Rönqvist

Beslut

Storföretagsregionen

Datum

Orgnr: 663000-0013

Stockholmskontoret

2010-10-28

Beslutsid: MV106, MV107

Sektion 3

inte föreligger något sådant direkt och omedelbart samband mellan förvärven och särskilda utgående transaktioner kan kostnaderna vara avdragsgilla för förvärvaren - som en del av den skattskyldiges allmänna omkostnader - och i denna egenskap utgöra en del av kostnadskomponenterna för ett företags produkter. Förvärven har då ett samband med hela den skattskyldiges verksamhet och rätt till avdrag föreligger på denna grund i enlighet med C-98/98 Midland Bank.

Av C-29/08 SKF p 60 framgår vad som avses med en direkt samband till utgående skattepliktiga transaktioner. EU-domstolen konstaterar att:

"Härav följer att frågan huruvida avdragsrätt ska anses föreligga avgörs på grundval av de utgående transaktioner till vilka de ingående transaktionerna hänför sig. Nämda rätt föreligger alltså när den ingående transaktion som ska vara föremål för mervärdesskatt har ett direkt och omedelbart samband med en eller flera utgående transaktioner som ger rätt till avdrag. Om detta inte är fallet får det prövas om kostnaderna för ingående förvärv av varor eller tjänster ingår i de allmänna omkostnaderna för den beskattningsbara personens samlade ekonomiska verksamhet. Oavsett utgången av denna prövning förutsätter förhandenvaron av ett direkt och omedelbart samband att kostnaden för de ingående tjänsterna ingår i priset på varje enskild utgående transaktion eller i priset på varor och tjänster som den skattskyldige tillhandahåller inom ramen för sin ekonomiska verksamhet."

3. Lämnade synpunkter på övervägande

Bolaget har i skrivelse 2010-09-23 inkommit med erinringar över Skatteverkets övervägande om beslut avseende gruppmedlemmen Handelsbanken Finans. Skrivelsen bifogas, se Bilaga 2.

Bolaget anför, i korthet, att

- den avdragsgilla andelen ingående skatt för HF Sverige har beräknats utifrån en omsättningsbaserad avdragsschablon,

- Skatteverket i övervägandet gör gällande att avdragsrätten avseende gemensamma förvärv enbart skulle vara beroende av hur

Camilla Rönqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

kostnaderna konsumeras i verksamheten. Ett sådant ställningstagande skulle enligt bolagets uppfattning möjligen vara riktigt vid en tillämpning av andra schabloner än rena omsättningsbaserade schabloner enligt 8 kap. 13 § ML eftersom andra sådana schabloner möjligen inte direkt reglerats i EG-rätten;

- det uttryckligen har reglerats i mervärdesskattedirektivet samt uttolkats av EG-domstolen hur omsättningsbaserade schabloner skall tillämpas och att det därför inte föreligger något egentligt tolkningsutrymme vad gäller denna beräkningsmetod,

- i EU-domstolens uttalande i målet C-98/07 Nordania Finans konstaterades att förvärv och därefter försäljning av leasingbilar utgjorde en normal del av den skattskyldiga personens ekonomiska verksamhet och därför skulle beaktas vid beräkningen av avdrag för ingående skatt,

- det av ordalydelsen i artikel 174 mycket klart framgår att samtliga skattepliktiga samt återbetalningsberättigade intäkter skall inkluderas i täljaren och att det enda tillåtna undantaget är det som anges i punkten 2, och att det med hänsyn till vad EU-domstolen anfört beträffande Nordania Finans knappast kan ifrågasättas att ifrågavarande intäkter kan uteslutas från nämnda beräkning,

- de aktuella intäkterna i allra högsta grad utgör sådana intäkter som omfattas av den skattskyldiga personens normala och beskattade verksamhet och därför skall beaktas vid beräkningen av den avdragsgilla ingående skatten, och att det inte finns något stöd för att diskvalificera skattepliktiga intäkter på det sätt som Skatteverket gör,

- det även kan ifrågasättas om inte nämnda bestämmelses ordalydelse i nu aktuellt avseende måste anses vara så klar och precis att något tolkningsutrymme överhuvudtaget inte föreligger och att den därmed skulle ha direkt effekt, och

- oavsett hur det förhåller sig i denna fråga kan konstateras att Skatteverkets beskattningsförslag saknar stöd i EU-rätten och därigenom även i lag.

Avslutningsvis påpekar bolaget, med hänvisning till, C-306/94, Régie Dauphinoise, att om det förhöll sig på det sätt som

Skatteverkets synes göra gällande, dvs. att de aktuella omsättningarna inte på något sätt påverkar förbrukningen i verksamheten så åstadkoms en korrekt beskattning endast genom ett bortseende från nämnda belopp såväl i täljaren som i nämnaren. En sådan beräkning leder till att det uppkommer en kostnad avseende inte avdragsgill mervärdesskatt hänförlig till en skattepliktig intäkt och strider mot EG-rätten. En sådan beräkningsmetod leder till följande resultat:

2007: $\frac{(39\,325\,243\,313 * 80,49\%) + (13\,887\,848\,600 * 100\%)}{53\,213\,091\,913} = 85,58\%$
2008: $\frac{(46\,924\,336\,790 * 78,21\%) + (17\,292\,211\,419) * 100\%}{64\,216\,548\,209} = 84,07\%$

4. Skatteverkets bedömning

Bolaget, som är ett finansbolag, ombesörjer finansieringen av avbetalningsobjekt men bedriver inte bil- eller annan kapitalvaruhandel.

Försäljning av avbetalningsobjekt utgör i sig momspliktig omsättning. Avyttring av avbetalningsobjekt tillför inte bolaget några intäkter. Att finansbolaget formellt köper avbetalningsobjektet och säljer det vidare till kunden sker av den orsaken att bolaget ska kunna hävda återtagningsrätt gentemot kunden vid eventuellt uteblivna betalningar av amorteringar och räntor enligt avbetalningskontraktet, dvs. av sakrättsliga skäl om återtagandeförbehåll. Dessa transaktioner tillför inte bolaget något mervärde. Försäljning av avbetalningsobjekt genererar därmed inte någon täckning för de gemensamma kostnader som uppstår i verksamheten.

En grundläggande princip i mervärdesskattesammanhang är att avdrag endast medges för kostnader som är direkt hänförliga till utgående skattepliktiga transaktioner. Även om det inte föreligger någon sådant direkt och omedelbart samband mellan förvärven och särskilda utgående transaktioner kan kostnaderna för förvärven som en del av den skattskyldiges allmänna omkostnader medföra avdrag om de utgör en del av kostnadskomponenterna för ett företags produkter (se tex. i EG-domstolens dom C-98/98 Midland Bank). Av rättspraxis följer enligt Skatteverkets uppfattning att rätt till avdrag förutsätter att

Camilla Rönnqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

kostnaderna för avbetalningsverksamheten överförs på kunden i och med att de ingår i priset på den produkt som tillhandahålls. I förevarande fall utgör de intäkter som bolaget tillförs på avbetalningsverksamheten av ränteintäkter som i mervärdesskattehänseende utgör ersättning för en finansieringstjänst som är undantagen från skatteplikt.

Enligt Skatteverkets bedömning utgör ingående mervärdesskatt hänförlig till avbetalningsköp en kostnadskomponent i omsättningar som är undantagna från skatteplikt, intäkter från räntor. De gemensamma kostnaderna är därmed en del av den utgående räntetransaktionens kostnadskomponenter (se punkterna 24, 33 i C-98/98 Midland Bank och C-29/08 SKF). Skatteverkets uppfattning är därför att försäljning av avbetalningsobjekt inte skall ingå i fördelningsgrunden vid beräkning av avdrag för ingående mervärdesskatt avseende gemensamma kostnader.

Bolaget har i inkomna erinringar 2010-09-23 anfört att Skatteverkets beräkning inte är i enlighet med art 174 direktiv 2006/112/EG. Bolaget anför att Skatteverket synes göra avdragsrätten avseende gemensamma förvärv beroende av hur kostnaderna konsumeras i verksamheten. Vidare hävdar bolaget att EG-domstolens dom i C-98/07 Nordania Finans skall tolkas som att försäljning av avbetalningsobjekt skall ingå i fördelningsgrunden eftersom denna försäljning omfattas av den skattskyldiga personens normala och beskattade verksamhet. Avslutningsvis har bolaget, för tredje gången sedan begäran om omprövning, inkommit med en alternativ beräkning. Se referat av bolagets erinringar under avsnitt 3. ovan.

Skatteverket vill med anledning av inkomna erinringar anföra följande. Bolaget har yrkat avdrag efter skälig grund (8 kap. 13 § ML). I Bolagets fördelningsgrund har bland annat omsättningen viktats mot kreditvolym. Skatteverket har funnit att den av Bolaget redovisade beräkningen inte är rättvisande. Som klargjorts ovan är en grundläggande princip i mervärdesskattesammanhang att avdrag endast medges för kostnader som är direkt hänförliga till utgående skattepliktiga transaktioner. I målet C-29/08 SKF p 60 anges att " (...) förutsätter förhandenvaron av ett direkt och omedelbart samband att

Camilla Rönnqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

kostnaden för de ingående tjänsterna ingår i priset på varje enskild utgående transaktion eller i priset på varor och tjänster som den skattskyldige tillhandahåller inom ramen för sin ekonomiska verksamhet."

I förevarande fall ingår den ingående skatten belöpande på avbetalningsobjekten som en del i den utgående räntetransaktionens kostnadskomponenter. Räntetransaktionen är i sig undantagen från skatteplikt. Skatteverket finner därför inte skäl att ändra sin bedömning att avbetalningsobjekt inte skall medtagas vid beräkningen av fördelningsgrunden. Bolaget har inte inkommit med några objektiva omständigheter som styrker att det förhåller sig på annat sätt. Skatteverket har i sin beräkning baserat fördelningen inom verksamhetsområdet HF Sverige på en fördelning av intäkterna hänförligt till avbetalnings- respektive leasingverksamhet, se nedan under avsnitt 5. Det är därmed Skatteverkets uppfattning att ovanstående bedömning är förenlig med EU-rätten.

I andra hand har Bolaget genom hänvisning till *C-306/94, Régie Dauphinoise* yrkat att fördelningsgrunden skall fastställas genom att bortse från nämnda omsättningar såväl i täljaren som i nämnaren.

Skatteverket får härvidlag återigen hänvisa till den gällande grundläggande principen i mervärdesskattesammanhang. Avdrag medges endast för kostnader som är direkt hänförliga till utgående skattepliktiga transaktioner. I förevarande fall utgör de intäkter som bolaget tillförts p g a avbetalningsverksamheten av ränteintäkter som i mervärdesskattelhänseende utgör ersättning för en finansieringstjänst som är undantagen från skatteplikt. Att denna grundprincip beaktas vid beräkningen av den avdragsgilla andelen av ingående mervärdesskatt på gemensamma förvärv i enlighet med 8 kap. 13 § ML kan inte anses strida mot EU-rätten.

Avslutningsvis, Rättsfallet *C-98/07 Nordania Finans* avser enligt Skatteverket leasingobjekt, det föreligger enligt Skatteverkets uppfattning härvidlag en annan situation jämfört med avbetalningsobjekt eftersom leasingintäkter är skattepliktiga. Skatteverket har i ärendet inte ifrågasatt att omsättningen av leasingobjekt skall ingå vid beräkningen av fördelningsgrunden för gemensamma kostnader.

Camilla Rönqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

5. Skatteverkets beräkning

Skatteverket anser att en beräkningsmodell enligt följande på ett skäligt sätt avspeglar bolagets ingående skatt och hur resurserna förbrukas i verksamheten.

De intäkter som kan hänföras till den momspliktiga delen av verksamheten (leasing, inkasso samt försäljning av leasingobjekt) ställs i relation till de intäkter som kan hänföras till den momsfria verksamheten (ränteintäkter samt försäljning av avbetalningsobjekt). Andel momspliktig verksamhet uppgår enligt detta beräkningssätt till 50,52% för år 2007 respektive till 51,59% för år 2008.

Total ingående skatt på gemensamma kostnader fördelas mellan verksamheten i HF Sverige respektive HFI med hjälp av kreditvolym i respektive verksamhetsdel. Andel kreditvolym i HF Sverige utgör 73,9 % för år 2007 och 73,07% för år 2008.

Den ingående skatt som belöper på affärsområdet HFI betraktas som helt avdragsgill medan den ingående skatt som belöper på HF Sverige anses berättiga till avdrag till den del den avser den momspliktiga leasingverksamheten. Vad gäller den del som avser avbetalningsverksamheten är denna del ej avdragsgill enligt den uppfattning som redovisats ovan.

Andel ingående skatt för HF Sverige uppgår till 73,9% av total ingående skatt år 2007 (23 465 419 kr) och 73,07% för år 2008 (22 012 173 kr). Avdragsgill andel av "den svenska momsen" utgörs av vad som motsvarar momspliktig verksamhet 50,52% för år 2007 och 51,59% för år 2008.

Avdragsgillt belopp har räknats fram på följande sätt:

För 2007:

$$(23\ 465\ 419 * 73,9%) * 50,52\% + (23\ 465\ 419 * 26,1\%) = 14\ 884\ 815$$

För 2008:

$$(22\ 012\ 173 * 73,07\%) * 51,59\% + (22\ 012\ 173 * 26,93\%) = 14\ 225\ 678$$

Se fullständig beräkning i Bilaga 1 till detta beslut.

Camilla Rönqvist
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3

Beslut

Datum
2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
Beslutsid: MV106, MV107

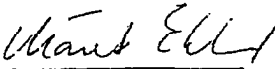
6. Beloppsmässiga konsekvenser

Gruppmedlemmen Handelsbanken Finans har löpande gjort avdrag med ingående skatt på gemensamma kostnader för 2007 med 20 552 856 kr och för 2008 med 20 057 812 kr enligt uppgifter i inkomna begäran om omprövning. Mot bakgrund av ovanstående beräkning av fördelningsgrunden reducerar Skatteverket gjort avdrag för ingående skatt med:

- 5 631 041 kr (20 522 856 kr - 14 884 815 kr) för 2007
- 5 832 134 kr (20 057 812 kr - 14 225 678 kr) för 2008.

Ändringarna hänförs till redovisningsperioderna december 2007 respektive december 2008.

Camilla Rönqvist

Måret Eklund

Camilla Rönqvist
 Storföretagsregionen
 Stockholmskontoret
 Sektion 3

Beslut

Datum
 2010-10-28

Orgnr: 663000-0013
 Beslutsid: MV106, MV107

Bilaga 1. Skatteverkets beräkning

Sammanlagda intäkter HF Sverige	2007		2008	
A Försäljning av leasingobjekt	1 010 675,00	11,07%	872 718,00	8,80%
B Försäljning av avbetalningsobjekt	3 401 104,00	37,24%	3 377 265,00	34,04%
C Momsfri omsättning inom RR (ränteinläkter avbetalningsverksamhet)	1 118 224,00	12,24%	1 425 694,00	14,37%
D Momspliktig omsättning inom RR ex leasing och inkasso	3 522 833,00	38,57%	4 125 845,00	41,58%
E Omsättning vidarefakturerad billeasing verksamhet	80 664,00	0,88%	120 061,00	1,21%
F Total omsättning HF-Svedge (tkr)	9 133 500,00	100,00%	9 921 583,00	100,00%
Fördelat på				
Avbetalning	4 519 328,00	49,48%	4 802 959,00	48,41%
Leasing	4 614 172,00	50,52%	5 118 624,00	51,59%
Total (tkr)	9 133 500,00	100,00%	9 921 583,00	100%
Kreditvolym Svenska verksamheten (HF, Sv)	39 325 243 313	73,90%	46 924 336 790	73,07%
Kreditvolym hänförlig till den utländska verksamheten (HFI)	13 887 848 500	26,10%	17 292 211 419	26,93%
	53 213 091 913	100,00%	64 216 548 209	100%
Ingående moms gemensamma kostnader				
andel HF Sverige	17 341 283	73,90%	16 084 742	73,07%
andel HFI	6 124 136	26,10%	5 927 431	26,93%
Total	23 465 419	100,00%	22 012 173	100,00%
Ingående mervärdesskatt avseende HFI är helt avdragsgill				
Ingående mervärdesskatt HF Sverige skal fördelas på leasing avbetalning				
Avbetalning - ej avdrag	8 580 604		7 786 495	
Leasing - avdrag	8 760 679		8 298 247	
	17 341 283		16 084 742	
avdragsgill HF Svedge	8 760 679		8 298 247	
avdragsgill HFI	6 124 136		5 927 431	
Totalt avdragsgillt	14 884 815		14 225 678	
Dekl. ing moms	20 522 856		20 057 812	
För högt avdrag:	5 638 041,00		5 832 134,00	

Bilag 2

Handelsbanken Finans

Ekonomi/HFE

Stockholm den 23 september 2010

Skatteverket
Storföretagsregionen
Stockholmskontoret
Sektion 3
Att: Camilla Rönnqvist
116 81 Stockholm

ERINNINGAR ÖVER SKATTEVERKET'S ÖVERVÄGANDE OM BESLUT

Skattskyldig: Svenska Handelsbanken AB (publ), Momsgrupp
Registreringsnummer: 663000-0013
Saken: Avdragsrätt för ingående skatt
Redovisningsperioder: December 2007 och december 2008

Svenska Handelsbanken AB (publ), Momsgrupp (SHB Momsgrupp) har i en begäran om omprövning 2009-09-14 avseende gruppmedlemmen Handelsbanken Finans AB (Publ), HFAB yrkat avdrag för ytterligare ingående skatt hänförlig till rubricerade beskattningsår. Yrkat belopp uppgår för beskattningsåret 2007 till 818 943 kr och för beskattningsåret 2008 ska HFAB återbetala 356 917 kr i förhållande till det preliminära avdrag som skett. Skatteverket har nu övervägt att inte medge avdrag för ingående skatt med 5 638 041 kr för beskattningsåret 2007 och med 5 832 134 kr för beskattningsåret 2008.

HFAB som har givits tillfälle att inkomma med yttrande över det övervägda beslutet får härmed anföra följande.

Skatteverket har i huvudsak anfört följande som skäl till det övervägda beslutet.

Den ingående mervärdesskatten för gemensamma inköp har beräknats i två steg. Inledningsvis fördelas den ingående skatten mellan HF Sverige och HF International (HFI) utifrån andelen kreditvolym. Därefter beräknas en fördelningsgrund för avdragsrätten i HF Sverige utifrån en intäktsbaserad fördelningsgrund.

Den omsättning som legat till grund för HFAB:s beräkning av ingående skatt avser leasingavgifter, inkassoavgifter, försäljning av leasingobjekt, försäljning av avbetalningsobjekt och vidarefakturerering. Den ingående skatten hänförlig till gemensamma förvärv uppgår för år 2007 till 23 465 419 kr och för år 2008 till 22 012 173 kr. Försäljning av avbetalningsobjekt utgör visserligen momspliktig omsättning men själva avyttringen tillför dock inte HFAB några intäkter.

Inköp för vidareförsäljning sker av sakrättsliga skäl och tillför inte HFAB något mervärde. Eftersom försäljningen inte genererar några intäkter bidrar den inte heller till att täcka gemensamma kostnader i verksamheten. Rätt till avdrag förutsätter att kostnader i avbetalningsverksamheten ingår i priset på den produkt som tillhandahålls kunden. De intäkter som bolaget tillgodogörs i denna verksamhet består av skattefria ränteintäkter. Ingående skatt hänförlig till avbetalningsköp utgör en kostnadskomponent i omsättningar som är undantagna från skatteplikt. Intäkter hänförliga till försäljning av avbetalningskontrakt ska därför inte ingå i fördelningsgrunden för ingående skatt.

Skatteverket beräknar den avdragsgilla andelen i HF Sverige genom att beräkna den andel som intäkterna från försäljning av leasingobjekt, leasingavgifter, inkassoavgifter och vidarefakturerering utgör av de totala intäkterna. Skatteverket kommer härvid fram till att den avdragsgilla andelen ingående skatt av den ingående skatt som kan hänföras till HF Sverige kan beräknas till 50,52 procent för år 2007 och 51,59 procent för år 2008.

HFAB får med anledning av vad Skatteverket anfört anföra följande.

Det kan konstateras att den avdragsgilla andelen ingående skatt för HF Sverige har beräknats utifrån en omsättningsbaserad avdragsschablon. Vidare kan konstateras att Skatteverket gjort bedömningen att den av HFAB gjorda beräkningen inte kan anses vara skälig då den inte på ett riktigt sätt speglar hur kostnaderna i verksamheten belastar intäkterna i verksamheten. Enligt Skatteverket synes en mer skälig avdragsrätt kunna uppnås genom att de skattepliktiga intäkter som är hänförliga till försäljningen av avbetalningsobjekt hanteras på samma sätt som skattefria intäkter.

Skatteverket synes således göra gällande att avdragsrätten avseende gemensamma förvärv enbart skulle vara beroende av hur kostnaderna konsumeras i verksamheten. Ett sådant ställningstagande kan möjligen vara riktigt vid en tillämpning av andra schabloner än rena omsättningsbaserade schabloner enligt 8 kap 13 § ML. Detta för att sådana andra schabloner möjligen inte direkt reglerats i EU-rätten. När det däremot gäller omsättningsbaserade schabloner kan konstateras att hur dessa ska tillämpas uttryckligen har reglerats i mervärdesskattedirektivet samt uttolkats av EU-domstolen. Vad gäller denna beräkningsmetod föreligger således inte något egentligt tolkningsutrymme.

I artiklarna 173–175 i mervärdesskattedirektivet (2006/112/EG) regleras den EU-rättsliga motsvarigheten till 8 kap. 13 § ML. Av artikel 174 framgår tydligt att beräkningen ska göras utifrån ett bråk där täljaren innehåller de transaktioner som medför avdragsrätt enligt artikel 168 respektive återbetalningsrätt enligt artikel 169, medan nämnaren innehåller täljarens belopp med tillägg för de transaktioner som inte berättigar till avdrag. Av artikel 174.2.a) framgår att vid beräkningen ska bortses från belopp som hänför sig till investeringsvaror som används av den beskattningsbara personen i hans rörelse.

EU-domstolen har i mål C-98/07 *Nordania Finans* uttalat sig om tillämpningsområdet för sistnämnda bestämmelse.

I målet var det fråga om ett leasingbolag som tillhandahöll skattepliktiga tjänster avseende leasingbilar samt från skatteplikt undantagna finansiella avbetalningstjänster. Bolaget hade följaktligen att beräkna en andel för att fastställa avdragsrätten för ingående skatt. Vid denna beräkning beaktade leasingbolaget omsättningen hänförlig till försäljningen av fordon vid leasingavtalens slut.

Frågan EU-domstolen hade att ta ställning till var således om fordon som ett leasingföretag förvärvar i syfte att hyra ut dem och därefter sälja dem vid leasingavtalens utgång ska ingå i täljaren, såsom avdragsberättigande transaktioner, vid beräkningen av bolagets avdragsrätt. Vid avgörandet gjorde EU-domstolen i huvudsak följande uttalanden.

Begreppet "anläggningstillgångar som används av den skattskyldiga personen i hans rörelse" omfattar inte sådana tillgångar vars försäljning utgör en del av den berörda skattskyldiga personens normala ekonomiska verksamhet. För den berörda personen innebär nämligen förvärvet och därefter försäljningen av sådana tillgångar en normal användning av varor och tjänster med "blandad användning". Eftersom denna försäljning omfattas av den skattskyldiga personens normala och beskattade verksamhet, ska följaktligen den omsättning som kan hänföras till försäljningen beaktas vid beräkningen av den avdragsgilla andelen för att den i möjligaste mån ska motsvara den del av användningen för denna verksamhet av varor och tjänster som har en blandad användning, för att inte åsidosätta den målsättningen att det gemensamma systemet för mervärdesskatt ska vara neutralt (domens punkt 25).

Av ordalydelsen i artikel 174 framgår mycket klart att samtliga skattepliktiga samt återbetalningsberättigade intäkter ska inkluderas i täljaren. De enda tillåtna undantagen är de som anges i punkten 2. Med hänsyn till vad EU-domstolen anfört i nyss angivna dom beträffande *Nordania Finans* kan knappast ifrågasättas att fråga inte är om sådana intäkter som kan uteslutas från nämnda beräkning. De aktuella intäkterna utgör i allra högsta grad sådana intäkter som omfattas av den skattskyldiga personens normala och beskattade verksamhet och de ska därför beaktas vid beräkningen av den avdragsgilla ingående skatten. Något utrymme för att diskvalificera skattepliktiga intäkter på det sätt som Skatteverket gör finns det inte något stöd för och en sådan beskattning strider således mot EU-rätten. Det kan även ifrågasättas om inte nämnda bestämmelses ordalydelse i nu aktuellt avseende måste anses vara så klar och precis att något tolkningsutrymme överhuvudtaget inte föreligger och

att den därmed skulle ha direkt effekt. Oavsett hur det förhåller sig i denna fråga kan konstateras att Skatteverkets beskattningsförslag saknar stöd i EU-rätten och därigenom även i lag.

Det måste härutöver påpekas att om det förhöll sig på det sätt som Skatteverket synes göra gällande, dvs. att de aktuella omsättningarna inte på något sätt påverkar förbrukningen av resurser i verksamheten så åstadkoms en korrekt beskattning endast genom ett bortseende från nämnda belopp såväl i täljaren som i nämnaren. Genom att beräkna avdragsberättigad ingående skatt på det sätt som Skatteverket gör tas istället dessa "skattepliktiga" omsättningar med som "skattefria" omsättningar för vilken avdragsrätt saknas. Effekten av en sådan beräkning är att en skattepliktig intäkt används för att räkna fram ett belopp för vilket rätt till avdrag inte medges. Med anledning härav tycks finnas anledning att påminna om den inom mervärdesskatten grundläggande principen om avdragsrättens funktion att tillförsäkra att mervärdesskatten aldrig blir en kostnad i en skattepliktig verksamhet. En beräkning som grundas på att ett skattepliktigt belopp ligger till grund för en beräkning av en inte avdragsgill mervärdesskatt strider mot denna grundläggande princip. En sådan beräkning leder till att det uppkommer en kostnad avseende inte avdragsgill mervärdesskatt hänförlig till en skattepliktig intäkt. Således strider det av Skatteverket övervägda beslutet även på denna grund mot EU-rätten.

Vad HFAB nyss anfört stöds även av vad EU-domstolen anfört i mål C-306/94, *Régie Dauphinoise*, beträffande frågan om skattefria ränteintäkter skulle tas med i nämnaren vid en beräkning av avdragsgill andel ingående skatt. EU-domstolen konstaterar att beräkningen av avdraget skulle förvanskas om en skattefri avkastning som har samband med skattepliktig verksamhet ska inkluderas i nämnaren när inga kostnader eller endast en mycket begränsad andel kostnader kan hänföras till sådana intäkter.

En ingående skatt beräknad utifrån nyss nämnda inställning skulle baseras på följande bråk:

$$2007: \frac{(39\,325\,243\,313 * 80,49\%) + (13\,887\,848\,600 * 100\%)}{53\,213\,091\,913} = 85,58\%$$

$$2008: \frac{(46\,924\,336\,790 * 78,21\%) + (17\,292\,211\,419 * 100\%)}{64\,216\,548\,209} = 84,07\%$$

Sammanfattningsvis kan konstateras att HFAB anser att det övervägda beslutet saknar stöd i EU-rätten. Den ingående skatten ska därför beräknas på sätt HFAB redogjort för i begäran om omprövning.

Stockholm den 23 september 2010

Johan Näslund
Ekonomichef
Handelsbanken Finans AB (publ)

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten.*

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.*

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen fordras att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas eller om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Om en part har överklagat beslutet får även motparten ge in ett överklagande, trots att den gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant (anslutnings-) överklagande ska ges in inom en månad räknat från utgången av den tidigare överklagandetiden. Ett anslutningsöverklagande förfaller om det första överklagandet återkallas eller av annan anledning förfaller. Även när det gäller anslutningsöverklagande krävs prövningstillstånd.

Skrivelsen med överklagande ska undertecknas av klaganden eller dennes ombud och ges in i original samt innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, personnummer/organisationsnummer, yrke, postadress och telefonnummer. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen härför
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.